

Deze is voor jou

Copyright © 2016 Willemijn van der Zwaard
Auteur: Willemijn van der Zwaard

Omslagontwerp: Floor Rehbach
Redactie: Ajlina Muric, Taalredactie.nl
Vormgeving binnenwerk en druk: Pumbo.nl

Gedichten
ISBN 978-94-92182-82-1
ISBN 978-94-92182-83-8 (eboek)
NUR 373

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, door middel van druk, fotokopieën, geautomatiseerde gegevensbestanden of op welke andere wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Deze is voor jou

Willemijn van der Zwaard

Ik wil je allergrootste angst zijn,
maar je hoeft niet bang te zijn
ik hou je hand vast.

Op zondag eten we boterbroodjes,
kadejtes met lekker veel stroop en bekommeren
we ons alleen om de aangebrande toastjes.

Je verpulverde mijn ingewanden tot uienringen
en haalde ze door een saus van liefde en lieve dingen.
Je at me op van binnen

Ik zie vormen van verwondering in de lucht en
geniet van de regen als deze langs mijn kruin
naar beneden –

terwijl jij enkel hoopjes gedonder en ellende
hoort wanneer de mooiste suikerspinwolken
samenkomen.

Met potloden uit Londen schreef
ze brieven naar vriendjes uit
Tenerife en tekende boten
uit Milaan die al varend
haar liefde mee namen.

Weet je wel als je 's avonds naar de sterrenhemel kijkt, en ziet
dat er altijd eentje net iets feller schijnt.

Dat ben jij voor mij.

Het was de zon
en dan weer de regen
de wereld weerhield je van
mij te zien, langs te lopen
terwijl elk seizoen een teken was
van boven
(om te komen)

Ik mag je,
nee, ik mag je niet
ik moet je; dat bedoel ik.

Ik heb je lief,
nee, heb ik niet
ik word je lief, dat voel ik.

Ik ga met jou,
nee —
ik sta bij jou, dat beloof ik.

Ik deel mijn niksje met jouw
allesje en dat wat ik niet heb
geef ik aan je tot de dag dat
mijn niksje jouw allesje wordt
en meerderwaardig dan alles wat je altijd al
hebt gehad.

Zweefde boven de wereld
leefde op hemelkussens met jou,
toch nooit van je kunnen houden
hoe ik wilde en kunnen zou.
Immers van de kust gedreven
en jij aan wal gebleven.

In mijn gedachten, slaapwandelen
raakte ik verdwaald na de derde bocht
maar op weg werd ik verliefd
tot ik het einde niet meer zocht.